

YHTEISMITALLINEN USKO 2

VÄINÖ HOTTI

Uskovia on paljon

Uskovia on maailmassa paljon. Itse asiassa usko taitaa kuulua jokaisen ihmisen elämään. Se on jonkinlainen ”peruselementti”. Yleisesti voidaan sanoa, että kaikilla on hieman erilainen usko. Uskoja on yhtä paljon kuin on uskoviakin!

Onko vertailu oikein?

Kristinuskon lisäksi on muitakin uskontoja: buddhalaisuus, hindulaisuus, islamilaisuus jne. Kaikki näistä ottavat kantaa myös ”tuonpuoleiseen” elämään. Voiko näihin kaikkiin luottaa?

Jeesus sanoo: **”Minä olen tie ja totuus ja elämä”** (Joh.14:6).

Kristinuskon sisällä?

On erilaisia kirkkokuntia ja lahkoja. Lisäksi kullakin yksilöllä voi olla erilaisia ”uskomuksia”. Tuleeko jokainen uskollaan autuaaksi?

Kaikki tiet eivät vie perille

Tämä lienee fakta. Raamatun mukaan JEEBUS ON TIE. Tätä tietä tulkitaan kovin eri tavalla. Varmasti on oikein kysellä, onko minun tieni oikea?

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle” (Ps.139:23,24).

”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta” (2. Kor.13:5).

”mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on” (1. Tess.5:21).

Oma tie – paras tie?

Monet luottavat ”sisäiseen ääneen”. Oma järki ja oma kokemus ovat parhaat tienviitat!

”Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie” (Snl.14:12).

”Omaan sydämeensä luottavainen on tyhmä, mutta viisaudessa vaeltava pelastuu” (Snl.28:26).

Tällaisesta subjektiivisesta näkemyksestä on seurauksena itseriittoisuus, ylpeys, ja omahyväisyys: tämä on ”Laodikean tauti”:

”Sillä sinä sanot: **Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.** (Ilm.3:17).

Mutu – usko

Tällainen ihminen on kykenemätön kontrolloimaan uskoaan millään tavoin. Hän saattaa olla lahjakas HAVUKKA-AHON AJATTELIJA, joka luottaa omaan järkeensä ”kuin pukki omiin sarviinsa”!

”Järki on filosofin pääkopassa jumalallinen tiedon lähde, josta tämän maailman viisas ammentaa totuutta samalla erehtymättömyydellä kuin yksinkertainen Raamatusta” (Laestadius, Hulluinhuonelainen § 559

Ystävä voi auttaa

”Missä ohjausta ei ole, sortuu kansa, **mutta neuvonantajain runsaus tuo menestyksen**” (Snl.11:14).

”Neuvokkuudella näet on sinun käytävä sotaa, ja **neuvonantajain runsaus tuo menestyksen**” (Snl.24:6).

Yhteismitallisuus avuksi

Hengellisellä kentällä suistutaan helposti **relatiivisuuteen** (kaikki on suhteellista). Tämä vältetään ”mittatikun” avulla. Otetaan esimerkkejä Raamatusta, Vanhasta ja Uudesta Testamentista. Verrataan omaa uskonelämää heidän uskonelämäänsä.

Perusedellytykset tämän testin onnistumiselle: uudestisyntyminen, perusteellinen raamattutuntemus.

Onko tämä pätevää?

Raamatun pyhillä on ollut PYHÄ HENKI. Jos meidän käsityksemme käy yksiin heidän näkemystensä kanssa, se todistaa, että meillä on ”sama Henki” – ja myös sama usko:

”Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, **jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin** meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa” (2. Piet.1:1).

Meillä voi olla AABRAHAMIN USKO:

”Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; **vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on**

juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta” (Room.2:28,29).

”Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös **sille, jolla on Aabrahamin usko**, hänen, joka on meidän kaikkien isä” (Room.4:16).

Raamatusta tulee meidän uskomme sinetti

Jos ja kun Raamatun miehillä on sama usko kuin meillä, he takaavat meidän uskomme pätevyyden ja oikeellisuuden. Meidän uskonelämämme on YHTEISMITALLINEN heidän uskonsa - ja myös vaelluksensa kanssa.

Pyhä Henki on sinetti

Raamatun miesten käyttäytymisen takana (**primus motorina**) oli Pyhä Henki. Jos ja kun me olemme uudestisyntymisessä saaneet Pyhän Hengen, tämä Henki myös todistaa uskomme oikeellisuuden:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

”Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, **uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti**, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi” (Ef.1:13,14).

Kirkkohistorian Jumalan miehet

Jos ja kun he ovat vaeltaneet uskossa, vaeltaneet Kristuksessa, me voimme myös heistä tehdä ”mittatikkuja”, joilla arvioimme uskoelämämme aitoutta. He kelpaavat tällöin meillekin esimerkiksi; saamme olla samassa ”pyhien saatossa”!

”**Olkaa minun seuraajiani**, niinkuin minä olen Kristuksen seuraaja” (1. Kor.1:1).

”**Olkaa minun seuraajiani**, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana” (Fil.3:17).

”Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; **katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa**” (Hebr.13:7).

Oppi-isiä tarvitaan

Oppi-isät on tarpeen jokaiselle uskovalle. Nämä tuovat vakautta vaellukseen. Näitä valittaessa on kuitenkin tarkoin huomioitava, että kandidaattien uskonvaellus on

”yhteismitallista Raamatun pyhien kanssa”. Nimenomaan laki ja evankeliumi asiassa on valvottava, koska **antinomismi** (lain kumoaminen) on nykyisin yleistä.

Auktoriteetti

Luther: ”Ei pidä kiinnittää huomiota KUKA mitään sanoo, vaan MITÄ kukin sanoo.”

Luther ohjaa siis **asialinjalle!**

Seurakunnanjohtajan tehtävänä on kiinnittää seurakuntalaiset KRISTUKSEEN, SANAAN JA EKKLESIAAN. Jos seurakuntalaiset kiintyvät johtajaan, on tapahtunut perusvirhe. Jos johtaja muuttaa paikkakunnalta tai kuolee, kaikki romahtaa! Jos painopiste on ollut oikea, toiminta jatkuu entisellään.

KUULIAISUUS JA UHRI

”Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva” (1.Sam.15:22).

Sosiaalisessa kristillisyydessä etsitään **kuuliaisuutta**. Mutta hengellisessä työssä JUMALAN SANA menee tämän kuuliaisuuden edelle.

Saulin kuuliaisuus oli **itsevalittua Jumalan palvelusta!** Oikea kuuliaisuus on kuuliaisuutta JUMALAN SANALLE.

Kahden käden kristillisyyden

Tämä on tietysti mielessä aivan oikea menetelmä: tulee tehdä sosiaalista työtä, mutta myös julistaa Sanaa. Tässä on kuitenkin **priorisointi tarpeen**. Jumalan sanan tulee käydä edellä ja olla ensimmäinen! **PAINOPISTEEN tulee olla Jumalan sanassa!** Ilman sanaa olemme ”tuuliajolla”. Tällöin meillä on ”veretön evankeliumi”.

”Vaikka etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan” (Matt.6:33).

”Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit'. Mutta hän on lausuva: 'Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää pois minun tyköni, kaikki te vääryyden tekijät’ (Luuk.13:26, 27).

Oli ollut erilaista seurakuntatoimintaa. Monenlaista touhua. Oli ollut väärä painotus; Sanaakin oli viljelty, mutta se ei ollut keskeisenä! Ei menty SANA EDELLÄ!

”Ihmisten huolien ja vaikeuksien hälventäminen ei ole mitenkään erityisesti kristillinen tehtävä” (Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.29).

”Tarkoitan sitä matkamiehen mielen syrjäytymistä, mikä syntyy innokkaan sosiaalisen toiminnan piirissä” (Osmo Tiililä, Kuolema, s.66).

”Suuren puhdin kristillisyyks ei ole milloinkaan ollut riittävästi kiinnostunut luvatusa Pyhän Hengen lahjasta” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.54).

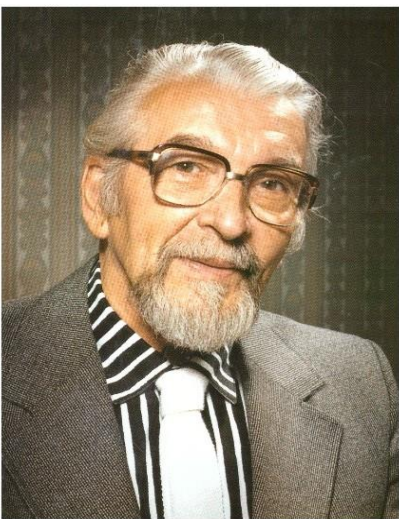
Martan evankeliumi

Sosiaalinen evankeliumi viehättää luonnollista ihmistä.

*”Ja heidän vaeltaessaan hän meni muutamaan kylään. Niin eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa. Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi: ”Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttasi.” Herra vastasi ja sanoi hänelle: **”Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet, mutta tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois”** (Luuk.10:38-42).*

Tämä on kuitenkin ”toista evankeliumia”:

*”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois **toisenlaiseen evankeliumiin**, joka kuitenkaan ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin... Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu**” (Gal.1:6,7,9).*

**E.J. HONKANEN 21.3.1917
– 20.2.1987**

”Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta touhuilijat saavat vain vahinkoa.” Snl.21:5. ”Ahkeruus ja touhu ovat kaksi eri asiaa. Emme saa unohtaa: ”Kirottu olkoon se, joka Herran työtä laiskasti tekee!” emmekä myöskään: ”Olkaa lujat, järkähtämättömät ja aina innokkaat Herran työssä!” Mutta emme saa erehtyä luulemaan, että touhu on ahkeruutta. On ihmisiä – ja juuri Jumalan valtakunnan työssä – joilla on aina hirmuinen kiire. Kuitenkaan kiireestään huolimatta he oikeastaan saavat vähän todellista aikaa. He joutuvat parsimaan jälkiään, koska he tekevät ajattelematta sellaista mikä ei ole niin tarpeellista. Usein heille ei riitä edes heidän oma työnsä, vaan he käyvät sotkemassa toistenkin työtä. He näyttävät ahkerilta – mutta todellisuudessa ovat touhuilijoita...Tärkeintä ei ole laajuus, vaan laatu” (E.J. Honkanen, Hengen uudistus, ss.105,106